

کتاب

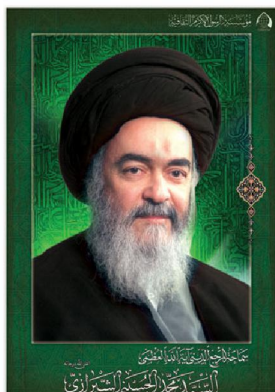
اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

تعیین تکلیف و مسیر بوسیله عمل استجاره در مسجد سهله

❖ مرحوم آیه‌الله حاج آقا سید محمد شیرازی، مرجع تقلید، {۱۳۴۷-۱۴۲۲ هـ.ق}، از تلامذه مرحوم والدشان آیه‌الله حاج میرزا مهدی شیرازی، و نیز مرحوم آیت الله حاج سید هادی میلانی، و صاحب بیش از هزار تألیف و تصنیف، و منشأ خدمات اجتماعی و دینی در سرتاسر جهان بوده اند.

❖ مرحوم حاج آقا محمد شیرازی علی‌رغم اقامت در کربلا (۱۳۵۶-۱۳۹۱ هـ.ق) اما به عمل استجاره در مسجد سهله توجه داشتند، بلکه گاهی ختم اربعین مسجد را بجای می آوردند، یکی از موارد آنها؛ در ایام جوانی (قبل از ازدواج) ایشان اتفاق افتاده است، که موضوع آن حاجتی بسیار مهم بوده است، و آن برای تعیین وظیفه دینی ایشان؛ که می خواسته اند بطور مستقیم و صریح؛ از ناحیه حضرت صاحب الامر علیه السلام معین شود، که کدامیک از سه رشته اصلی روحانیت؛ وظیفه ایشان و مورد نظر مولا برای ایشان است؟ رشته مسیر مرجعیت با استمرار و توسعه تدریس؟ یا رشته منبر و تبلیغ؟ یا رشته تحقیق و تألیف؟ ایشان خیل پرکار و موفق بودند، در آن زمان؛ هم به تدریس بسیار اشتغال داشتند، و روزها از صبح تا ظهر چهارده مجلس درس داشتند، که در علوم مختلف دینی تدریس می کردند، این بجز بعد از ظهرهای ایشان بود، که به مراجعات دینی می پرداختند، و شبها که غرق در مطالعه و تحقیق و تألیف بودند، بجهت موقعیت دینی خانوادگی، و سجای اخلاقی و فعالیت‌های اجتماعی؛ محبوب القلوب نیز بوده، و علی‌رغم جوانی در مسیر مرجعیت هم بودند، اما همیشه این دغدغه را داشتند که: آیا از میان این سه مسیر (مرجعیت - منبر و تبلیغ - تحقیق و تألیف) کدامیک وظیفه اصلی ایشان بوده؟ و برای ایشان بر دو رشته دیگر ترجیح داشته؟ و بالاتر از همه؛ نظر مولا ولی عصر علیه السلام به کدام مسیر برای ایشان است؟ برای دریافت پاسخ صریح و مستقیم از

حضرت امام زمان علیه السلام؛ ایشان چهل شب چهارشنبه، از کربلا به **مسجد سهله** می رفتند، و در شرایط سخت نیز مواظبت می نمودند، گوشه ای از این واقعه را برادرشان آیت الله حاج سید صادق شیرازی؛ این گونه شرح داده است: سالی بود که قبل از ازدواجشان بود، چهل شب چهارشنبه، به **مسجد سهله** می رفتند، و خیلی هم به سختی آن کار را انجام می دادند، ولی به عشق و محبت امام عصر علیه السلام این کار را هر شب چهارشنبه انجام می دادند. در شب چهلم، که چشم درد عجیبی گرفته بودند؛ که در عمرشان سابقه نداشت، زمستان سردی هم بود، و ماشین هم گیر نمی آمد، اما با همه اینها؛ به هر صورتی بود؛ مشرف شدند به **مسجد سهله**، در همان شب؛ تشرّفی برای ایشان پیش آمده بود، و به دیدار حجّت خدا علیه السلام نایل شدند، بعد (از برگشتن از **مسجد سهله**) هم هر کسی از ایشان پرسید؛ قضیه چه بود؟ چیزی نگفتند، و فقط وقتی بعضی خیلی اصرار کردند که ماجرا را بدانند، ایشان فرمودند: به آقا (= پدرشان مرحوم میرزا مهدی) گفته ام، و به دیگری هم فعلاً بنا ندارم بگویم. آنها آمدند؛ به مرحوم آقا اصرار کردند، و فشار آوردند؛ که مطلب را بدانند، ایشان هم به چند نفری گفتند و فرمودند: آن چیزی که آقا محمد می خواسته؛ و آرزویش بوده، به دست آورده، و دیده است، (یعنی خدمت امام زمان علیه السلام مشرف شده اند). بیش از این هم چیزی نگفتند. من هم از این قضیه اطلاع

نداشتم، ولی بعد از فوت مرحوم پدرم، مرحوم اخوی به یک مناسبتی فرمودند: {در آن تشرّف حضرت ولی عصر (ارواحن فداه) به من امر فرمودند که: اُكْتُبُ = بنویس، تألیف کن}، وقتی از زبان دُرّبارش این فرمان را استماع کرده، متوجّه می شوندم که وظیفه شان، نوشتن (و تألیف کتاب) است. و پس از امر مولا و ارباب خویش،

ایشان (مرحوم آیت الله سید محمد شیرازی)؛ همه درسها و بحثها را تعطیل می کنند، و به تألیف و تحقیق روی می آورند، و (منحصراً) مشغول نوشتن می شوند، در آن وقت ایشان؛ (غالب اوقات) شبانه روز ۲۴ ساعت؛ درس و تدریس و مباحثه داشتند. یک دفعه همه را قطع کردند، بطوریکه حوزه کربلا یک شکستی در این جهت خورد، و صرفاً مشغول نوشتن شدند.

توضیح: از برکت این فرمان و تأیید الهی (اکتب = بنویس)، بجز تعیین تکلیف شرعی و مسیر آینده ایشان؛ دو عنایت دیگر نیز به ایشان شد:

۱- **سهولت نوشتن و تألیف:** بطوریکه تا آخر عمر بیش از ۱۳۰۰ کتاب نوشتند، که تنها یک عنوان از این کتابها؛ که دائره المعارف فقهی است؛ بالغ بر ۱۵۰ جلد است، و آن قدر نوشتند؛ تا انگشتان دستشان از کار افتاد، و در اواخر عمر به وسیله ضبط صوت؛ صدای ایشان ضبط؛ و سپس از نوار بر روی کاغذ پیاده می شد.

۲- **روان نویسی:** که در قلم ایشان بود، بطوریکه سبک نوشتن ایشان حتی در آثار فقهی و اصولی؛ ساده و آسان نویسی مطالب علمی به صورت خودآموز بود.

تکمیل: البته اگرچه این امر (واقعه تشرّف و تعیین تکلیف صریح حضرت امام مهدی علیه السلام) سبب انصراف ایشان در آن زمان از دو رشته دیگر روحانیت شده؛ و موجب اهتمام خاص و عمدۀ ایشان؛ و تمرکز و تفرد در مسیر تحقیق و تألیف و نویسندگی گردیده، و بقیه فعالیتهای خود در دو مسیر دیگر را بکلی تعطیل کرده؛ و از آنها منصرف شده، و منحصر در تألیف شدند، اما این امر (انقطاع از دو رشته تدریس تا مرجعیت، و منبر و تبلیغ) استمرار نیافته، و بطور کلی و برای همیشه رها نشد، و دیری نپائید که تدریجاً به دو مسیر دیگر نیز روی آورده، و بخاطر مصالحی؛ هم سخنرانی می کردند، و هم در مسیر مرجعیت افتادند، و خلاصه بین هر سه رشته جمع کردند. رحمة الله علیه.

پژوهشگردها و آموزشگردهاى بنياد حيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندى بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاى حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دارالمعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين